

KOORDYNACJA I NIEZALEŻNOŚĆ KOŃCZYN W GRZE NA ZESTAWIE PERKUSYJNYM

Koordinacja i niezależność kończyn są bardzo istotnymi elementami gry na perkusji. Bez ich opanowania choćby na podstawowym poziomie niemożliwe jest zagranie wielu rytmów. Aby uzmysłowić sobie, na czym to polega, polecam posłuchać nagrań m. in. Virgil'a Donati'ego (Planet X, On the Virg), Mike'a Mangini'ego, Terry'ego Bozzio, czy Thomas'a Lang'a.

Poniżej przedstawiam kilka ćwiczeń pomocnych w oswojeniu się z rozdzielaniem funkcji kończyn. Podstawą poprawnego ćwiczenia jest granie wszystkiego w bardzo wolnych tempach. Proponuję zacząć od 30 bpm, zwracając uwagę na precyzję uderzeń. Gdy poczujemy, że mamy pełną kontrolę nad tym, co gramy – zwiększamy tempo. Ilość taktów można regulować, tzn. na przykładzie ćwiczenia 1: zamiast grać jeden takt jedynek i jeden takt dwójek, można zagrać po dwa takty każdego rudimentu.

ĆWICZENIE 1

Powyżej mamy zapis pracy nóg – w pierwszym takcie gramy zwykle jedynek PLPL między bass drum'em, a hi-hat'em – można to ćwiczyć także na twinie, jednak na początku dobrze byłoby używać dwóch różnych źródeł dźwięku, co pomoże wyłapać ewentualne pomyłki. Drugi takt to dwójki granie PPLL.

Ręce grają te same rudymenty, ale przesunięte o jeden takt w stosunku do nóg. Prawa ręka gra na werblu, lewa na tomie.

Pełny zapis przedstawiony jest powyżej. Zwracamy uwagę, aby nie zwalniać pod koniec taktu, zastanawiając się, co i jak teraz zagrać.

ĆWICZENIE 2

Pierwszy tak partii nóg jest identyczny jak w ćwiczeniu pierwszym. Zmiana następuje dopiero w takcie drugim, gdzie gramy pojedyncze paradiddle.

Analogicznie do ćwiczenia pierwszego – ręce grają partię nóg przesuniętą o jeden takt. Zaczynamy od pojedynczych paradiddli w pierwszym takcie, w drugim gramy jedynek.

Powyżej zapis całego ćwiczenia na jednej pięciolinii. Zwracamy uwagę na dokładność i utrzymywanie jednego tempa.

ĆWICZENIE 3

W tym ćwiczeniu, w stosunku do poprzednich, zmiany następują w obu taktach. W pierwszym gramy dwójki, w drugim pojedyncze paradiddle.

Analogicznie to poprzednich ćwiczeń partie rąk „zazębiają” się z partią nóg. W pierwszym takcie mamy pojedyncze paradiddle, w drugim dwójki.

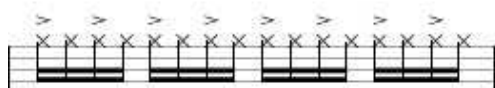
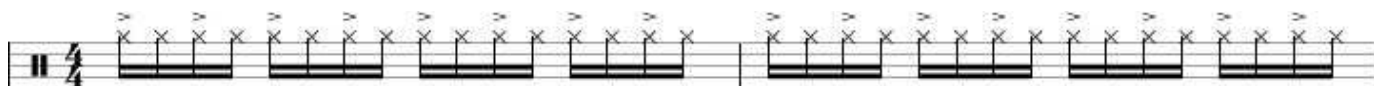
Zapis całkowity ćwiczenia. Jak zwykle zwracamy uwagę na dokładność i tempo.

ĆWICZENIE 4

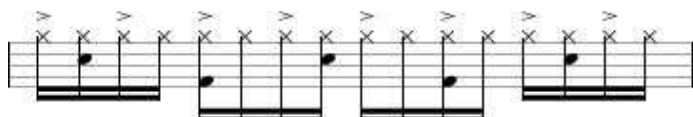
Ćwiczenia 4 i 5 różną się od poprzednich tym, że nie gramy takich samych wartości wszystkimi kończynami i koncentrujemy się na akcentach. Poprzez użycie wartości rytmicznych z kropką, czy też nieparzystego rozłożenia akcentowania, zapis rytmów wydłuża się o jeden takt, aby móc go zapętlić.

Partia bass drum'u i werbla tylko wygląda nieprzyjemnie. W rzeczywistości jest to zwykły rytm „na trzy”.

Prawa ręka gra na hi-hat'cie szesnastki akcentując wszystkie nieparzyste (1, 3, 5, 7, itd.).

Tak wygląda zapis całego rytmu. Zwróćmy uwagę, że do nauczenia się mamy jedynie pierwsze sześć szesnastek, reszta jest powtórzona dla prawidłowości zapisu.

